

[Hans Hedtoft.]

I økonomisk Henseende har Regeringen Knud Kristensen ikke formaaet at skabe noget som helst nyt, den halter af Sted paa de Stylter, Krise- og Krigsøkonomien medførte, og som maaske var tilstrækkelige dengang, men som i hvert Fald ikke er det nu. Som Følge heraf er Danmarks Økonomi i Færd med at glide ud i en voksende Gæld til Udlandet, en Skærpselse af Dyrtiden, en utilstrækkelig Sanering af Pengevæsenet. Meget peger nedad i dansk Økonomi, endogsaa Kronen ønsker Regeringen bragt ud i Elevatoren, og skiftende Regeringsmedlemmer har staaet med Fingeren paa Elevatorknappen, hvor der staar „Ned“. Det er godt, der har været Folk, der har haft Mod til at give de høje Ministre et velfortjent Smæk over Fingrene, for saa længe man ikke ved, hvilken Etage man vil staa ud paa, skal man lade være med at køre i Elevator.

For de borgerlige Vælgere har Regeringens økonomiske Politik været en kolossal Skuffelse. Lyt blot i Dag til Tonerne selv fra de nyerobrede Vælgerskarer i Grosserer-, Importør- og Handelsverdenen; dér blomstrer Utilfredshedens Brændenælder som aldrig før, og Aarsagen hertil er aabenbar. Det skyldes de Forventninger, Partiet Venstre skabte med sin Valgagitation, Forventninger, det som Regeringspartiet slet ikke har kunnet indfri.

Inden Regeringen nu gaar ind til Feriens Glæder, vil jeg gerne sige et Par Ord om de Forventninger og om det, Regeringen har gennemført eller forsøgt. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til her og et Par enkelte Gange senere at komme med et Par korte Citater.

I den Agitationstryksag „Hvad Venstre er og vil“, der dannede det ideologiske Fundament for Venstres Valgkampagne, hed det:

„Erhvervslivet kan ikke bære mægtige Skattebyrder og samtidig sikre Befolkningen Beskæftigelse og en taalelig Levestandard. Hver Øre, der gaar i Statskassen, tages ud af den private Omsætning. Resultatet bliver et mindre Forbrug og højere Renteomkostninger for det private Erhverv. Venstre vil tilstræbe den størst mulige Sparsommelighed i den offentlige Husholdning.“

O. S. V.

Saaдан lød Basunstødet i de glade Oktoberdage, da man fremstillede sig selv som de Godtfolk, der havde Patent paa her i Danmark at ville sætte Tæring efter Næring, ønskede Restriktionerne ophævet, Skatterne lettet og meget andet dejligt, medens alle vi andre, i alle Tilfælde Socialdemokra-

terne nærmest fremstilledes som nogle restriktionslystne, tankeløst skatteudskrivende Herrer, der vilde kvæle det private Initiativ og tvangssocialisere hele Danmark; baade Bønder og Erhvervsfolk, ja selv Arbejdsgadens lille Købmand skulde stemme paa Knud Kristensen, han skulde passe paa de fæle Socialdemokrater, der jo truede med at fratage ham hans Frihed og gøre ham til en bastet og bundet Statsslave. Det bør dog indrømmes, at i visse Blade tilføjede man: Det er muligt, man vil gøre dig til en Statsslave med guldtresset Kasket og Pension. Der var dog Grænser for Demagogien!

Man sige, hvad man vil, fra Regeringsbænkene, men indrøm mig, at den citerede økonomiske Venstreprogramdeklaration ret læst ikke af Vælgerne kunde opfattes som en direkte Bebudelse af Eengangsskatten. Den højtærede Finansminister vil i alle Tilfælde sikkert i sit stille Sind give mig Ret, og var man i Tvivl om Venstres Foragt for denne Opfindelse, jeg havde nær sagt af socialdemokratisk anløbne Professorer — jeg beder den højtærede Finansminister, som jeg personlig sætter saa stor Pris paa, opfatte det som en Kompliment, det var tænkt saadan —, saa skulde man 8 Dage før Valget have taget Toget til Odense og lyttet til nuværende Socialminister S. P. Larsen, som dér sammen med den nuværende Statsminister udlagde Dagens politiske Tekst.

Arbejds- og Socialminister, daværende muntre og livsglade og af Ansvar ikke mærkbart tyngede Folketingsmand, Søren P. Larsen gav paa et Vælgermøde derovre ifølge „Fyns Tidende“ den 23. Oktober Fremtidens Synspunkter for Venstre Udtryk bl. a. ved følgende Ord — det her burde læses op paa det smukke fynske Sprog, som Arbejds- og Socialministeren taler, men det ejer jeg ikke Evnen til, og jeg gengiver det nu paa mit eget Maal.

„Den Betænkning, Professorudvalget har afgivet om Eengangsskatten, det er ikke, som nogle maaske kunde tro, et Forslag om, at man kun skal betale Skat een Gang“ — og saa lo man derovre paa Fyn, for der staar „Munterhed“ i Referatet. Og saa fortsætter den højtærede Arbejds- og Socialminister: „Jeg vil hellere kalde den for det, den er: Den er en Ekspropriations-skat. Man behøver ikke at være nogen stor Ødeland for at forbruge det, der i Dag bliver tilbage, efter at alle Afgifter er svaret. Det er givet“ — jeg gentager, det er givet — „at hvis Ekspropriationsskatten gennemføres, saa bliver det Sparerne, der kommer